

figer det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) for at styrke sig, da han ikke kan faae Noget ud af Citatet, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har talt om indre Hjender; men derom staar der ikke Noget. Dernæst sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds ligeledes, at jeg havde paaftaaet, at en Del af Befolkningen vistnok ikke vilde være med til at værne mod saadanne Indsælb udefra mod vor Frihed, men dette er det ærede Medlem aldeles ikke berettiget til at sige. Jeg har endog udtryffeligt nævnt, at det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) var blandt dem, der vilde være med dertil, og jeg nævnte med det Samme, at alle Partier ganske vist vilde staa paa samme Side mod saadanne Indsælb. Dernæst siger det ærede Medlem, at jeg har talt om visse Blade, og deraf sluttede han, at jeg havde figtet Modpartiet for at ville slutte sig til Rigets Hjender; men dette tror jeg ikke, at jeg har sagt. Jeg skal villig indrømme det ærede Medlem, at disse Blade i Grunden have meget liben Indflydelse; det er muligt, at et Par Redaktører ikke vilde gaa med, men jeg tror ganske vist, at Folket lige saa lidt i dette Tilfælde som i andre vilde følge disse Blade. Endelig bemærkede det ærede Medlem, at vi gjorde bedst i at være besindige; han sluttede sit, om jeg saa maa sige, uheldige Forsøg paa at redde sit Parti ud af den Situation, som det vistnok maa beklage, at det er kommet i, med et lille formildende og formanende Foredrag om Besindighed, efter at han først havde henvendt nogle Ord til mig om, at jeg vistnok kunde vente med Liden at blive enig med ham, hvad jeg ikke tror der er stor Sandsynlighed for (Wille: Det haaber jeg ikke!). Ja, jeg heller ikke. Jeg vil dertil tillade mig at sige — jeg tror ikke, at det vedkommer Herloven synderlig, men det ærede Medlem har jo fremdraget det — at jeg talter det ærede Medlem for denne Formaning om Besindighed. Jeg antager ikke, at den var rettet særlig til os, og jeg tror navnlig, at naar de ærede Medlemmer ville se paa, hvorledes de ere komne ind paa denne Historie, saa havde der været megen Grund for dem til at være besindige, inden de begyndte. Men da det ærede Medlem talte om den Maade, hvorpaa jeg før har stillet mig i Rigsdagen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er meget heldigt, at der nu fra den anden Side bliver huffet, at man har været besindig. Thi hvad er det, som har gjort, at jeg har stilt mig fra adskillige af de Herrer paa den anden Side, med hvem jeg før er gaaet? Det er netop dette, at de have glemt, at Grundlaget for vor Forsatning er en Overenskomst mellem Lovgivningsmagtens Faktorer, det er netop dette, at de Herrer paa den anden Side og deriblandt først og fremmest det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds have glemt, at Besindighed er en Betingelse for at man kan

regjere et Folk paa grundlovmæssig Maade, naar man her i Danmark vil holde paa den Forsatning, vi have. Jeg veed, at de ærede Medlemmer have huffet dette; der har været en Tid, hvor de hævdede, at Overenskomst mellem Folkething, Landsthing og Regjeringen var nødvendig, at en Regjering for at kunne regjere her i Landet maatte ikke blot kunne komme overens med Landsthinget, men ogsaa med Folkethinget. Jeg veed, at der for længe siden har været en Tid, da de huffede dette, og da var jeg enig med dem, fordi jeg mener, at Regjeringen ogsaa maa kunne komme overens med Landsthinget. Ingen kan mere end jeg sætte Pris paa, om der var en Mulighed for, at dette Thing kunde komme overens med Landsthinget, og Ingen skal være mere villig end jeg til at strække mig meget vidt i den ene og anden Henseende og støtte enhver Regjering, som virkelig er bygget paa en Overenskomst mellem Folkething og Landsthing. Dette betænker jeg mig intet Dieblit paa at sige, og det ærede Medlem har vist heller ikke enten i det, jeg har sagt i eller udenfor denne Sal, fundet en eneste Ytring, som ikke er i fuldstændig Overensstemmelse med, hvad jeg her udtaler. Men jeg siger, at de ærede Medlemmer paa den anden Side have fuldstændig glemt, at nu er det dem, der havde, at en Regjering ikke behøver at være i Overensstemmelse med Folkethinget, men at det er nok, naar man har et Parti i Landsthinget, det Thing, der væsentlig er sat til at moderere; naar man har et Parti der, kan man regjere hele Landet, som om Folkethinget, det folkevalgte Thing, ikke var til. Jeg tror, at det er et Bevis paa en høj Grad af Mangel paa Besindighed, og jeg tror, at de Herrer ville faae at se, at Befolkningen i sin Helhed er langt besindigere, end de mene; men saa er det maasse for sent.

Sagt: Naar den ærede sidste Læser vil vindicere for sig og Meningsfæller Adkomst til at betragte sig som de rette Repræsentanter i denne Sal for Besindigheden, Villigheden og den imødkommende Beredvillighed til Overenskomst med politiske Modstandere, da anser jeg det for uønskeligt, at imødegaa disse Ytringer og skal ei heller gjøre noget Forsøg paa at følge ham paa hans bugtede Wei omkring i Diskussionen, hvor han kan sno sig med en saa vidunderlig Smidighed, at jeg betvioler, at man vilde være i Stand til at fastholde ham med en Aalesar; men naar han og hans Meningsfæller tro at kunne retferdiggjøre deres Standpunkt og de af Rigsdagsmanden for Kolding (Berg) fremsatte Ytringer med den Paastand, som de bestandig komme tilbage til, at det kun er et lovligt Forsvar af deres Frihed og Rettigheder, der tales om, saa vil jeg dog spørge det ærede Medlem, om han kjender noget som helst Oprør i Verden, der ikke er reist under Paaskud af, at man kæmpede for sine lovlige